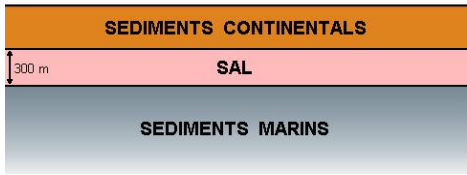
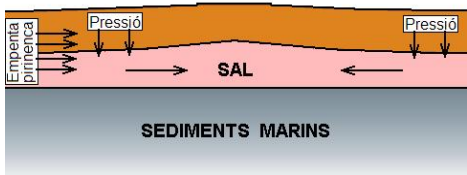
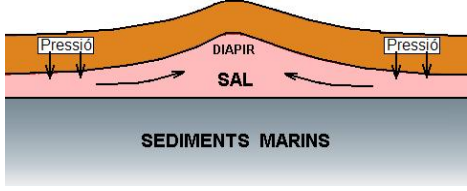
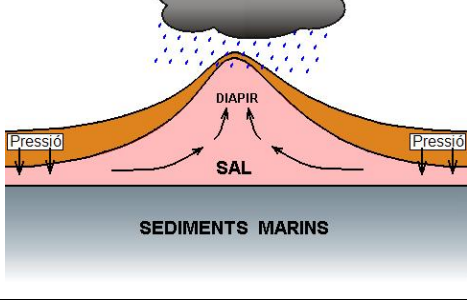
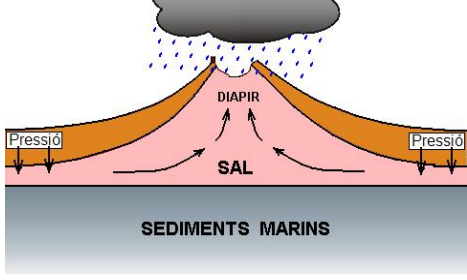

LA FORMACIÓ D'UN DIAPIR

La sal va quedar enterrada a centenars de metres de profunditat, però gràcies a la formació d'un **diapir**, a Cardona la sal ha sortit a la superfície (la Muntanya de Sal). En altres llocs no ha arribat a l'exterior però falta ben poc, com a Súria. Vegem com es formen els diapirs.

Formació del diapir de Cardona	
<p>DISPOSICIÓ ORIGINAL DELS SEDIMENTS</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Els sediments més antics eren marins, de quan hi havia un mar obert a l'oceà. Són els més profunds. ♦ Damunt d'aquests es va dipositar la sal. De mitjana n'hi ha uns 300 m. de gruix. ♦ Els sediments continentals van cobrir la sal.
	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Al període oligocè es produeixen els darrers moviments d'aixecament del Pirineu. ♦ Els sediments són pressionats per una gran força des d'aquesta serralada. ♦ El pes de centenars de metres de sediments continentals pressiona les capes més profundes.
	<ul style="list-style-type: none"> ♦ La sal és una roca plàstica, que es pot deformar si està sotmesa a grans pressions. ♦ La sal es va anar desplaçant, acumulant-se i formant un diapir a la zona on rebia menys pressió. ♦ El creixement del diapir aixecava els sediments continentals que tenia al damunt.
	<ul style="list-style-type: none"> ♦ L'erosió produïda per les pluges, els rius i els torrents anava arrossegant els sediments continentals cap al mar. ♦ El diapir estava cada cop més a prop de la superfície.
	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Les darreres capes de sediments continentals van ser erosionades. ♦ La sal quedà al descobert i la pluja la començà a dissoldre amb gran rapidesa. ♦ Degut a la dissolució de la sal, el cim del diapir s'ha transformat en la Vall Salina.